

תת"ע 9424/12/19 - מדינת ישראל נגד דיאא טוויל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

16 מאי 2022

תת"ע 9424-12-19 מדינת ישראל נ' דיאא טוויל

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה
בעניין:
ע"י בא כוחה עו"ד אלירז
נגד
הנאשם
ע"י בא כוחו עו"ד יעקוב

מדינת ישראל
דיאא טוויל

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות וכמפורט בהכרעת הדין, הרשעתו התבססה על שני אדנים - הראשון, ממצאי הבדיקה במכשיר ה"ינשוף" והשני, ממצאי התנהגות וראיות נוספות.

ביום 15.3.22, טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול.

בפתח הדין, ביקש הסנגור כי הנאשם יישלח אל שירות המבחן, למתן תסקיר בעניינו ועל מנת לבחון התאמתו לבית המשפט הקהילתי. הבקשות נדחו, כמפורט בהחלטתי בפרוטוקול.

בתמצית, טענה ב"כ המאשימה לעונש של מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מ-7 חודשים, הפעלת מאסר מותנה, בן 7 חודשים, התלוי ועומד כנגד הנאשם בחופף לתקופת המאסר, פסילה בפועל לתקופה של שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס כספי.

התובעת הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם בתעבורה, עותק מגזר הדין בו הוטל המאסר המותנה ולתמיכה בטיעוניה, הגישה אסופה של פסקי דין, אליהם התייחסה בטיעוניה.

בתמצית, טען הסנגור, כי הנאשם לא היה נתון תחת השפעת משקאות משכרים וכי אין מקום לעונש של מאסר בפועל בעניינו, בין היתר, מהטעם כי שוטרים נהגו באלימות בנאשם. עוד התייחס הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם והגיש מספר מסמכים רלוונטיים.

הנאשם ביקש שבית המשפט יעזור לו, כיוון שהוא מתגורר עם אמו, המתפרנסת מקצבת ביטוח לאומי על סך 1000 ₪.

בתום שמיעת טיעוני הצדדים, הפניתי את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות, לבחינת התאמתו לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, תוך שהובהר, כי אין בכך כדי לחייב את בית המשפט בגזר הדין.

הנאשם נמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

עמוד 1

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באשר לעבירות של נהיגה בשכרות, נאמר ברע"פ 3638/12 ווקנין נ' מדינת ישראל :

"המדובר על פי חוק בעונש המינימום. ... נזכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות, בחינת "מכונת מוות נעה". ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד".

ברע"פ 771/12 נחשון נ' מדינת ישראל, אמר כבוד הש' רובינשטיין :

"פסילת נהגים הנתפסים בשכרות היא - ניתן לומר - אמצעי מגן לציבור שקבע המחוקק, ולא רק גמול והרתעה לעוברי העבירה. אחריותו הראשונה של בית המשפט, על פי צו המחוקק ועל פי שליחותו, היא כלפי הציבור".

ברע"פ 796/13 רוישד נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"כפי שקבעתי במקום אחר, נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחונו. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים (ראו, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); ראו גם רע"פ 3343/04 נפתז' נ' מדינת ישראל (16.5.2004))."

ברע"פ 2238/09 מראד נגדי נ' מדינת ישראל, נאמר:

"בית משפט זה כבר עמד על הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות של נהיגה בשכרות, לשם חיזוק ההרתעה בקרב הנהגים, וכביטוי לחומרת המעשה (ראו, למשל, רע"פ 8387/06 אלייא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 1.11.2006))."

בעפ"ת 28099-12-12 סולטאן נגד מדינת ישראל, אמרה כבוד הש' אוהד:

"העונש הראוי לנהיגה בשכרות בפעם השנייה הוא מאסר בפועל".

ברע"פ 5094/12 מוחמד חטיב נ' מדינת ישראל, אליו התייחסה ב"כ המאשימה בטיעוניה, נאמר:

" כחלק מן המלחמה בתאונות דרכים ובעבריינות בכבישים, ובמיוחד בעבירות הנהיגה בשכרות, מצווים בתי

המשפט לנקוט יד קשה לגבי עבירות אלה ולהחמיר בענישה גם במקומות בהם-חרף זלזולו הבוטה של נאשם בחוק-נגמר האירוע ללא נפגעים בנפס או ברכוש...".

עיינתי בפסקי הדין אליהם התייחס הסנגור, ומדובר בשני מקרים חריגים, שאין ללמוד מהם על המקרה שבפני ועל מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם:

בעפ"ת 6030-08-14 גורחובסקי נגד מדינת ישראל, בוטל עונש מאסר בפועל בשל נסיבות רפואיות חריגות והליך שיקומי.

בפל"א 5276-02-15 מדינת ישראל נ' אזולאי, נגזר עונש פסילה מתחת לתקופה הקבועה בחוק, אך בנסיבות של נאשם שצרך קנאביס כתרופה ומצוי בהליך לקבלת רישיון מתאים.

בנסיבות ביצוע העבירה שבפני, תוך קיומו של מאסר מותנה בר הפעלה ולאור הערכים החברתיים שנפגעו- סיכון חיי אדם ושלטון החוק והפגיעה הקשה בהם, ולאור מדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון בפסקי הדין הנ"ל וברע"פ 4249/13 רחמים נ' מדינת ישראל, רע"פ 2829/13 מוריאל נ' מדינת ישראל, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל, רע"פ 5911/13 נעמה חסון נ' מדינת ישראל ועוד, הרי שמצאתי כי מתחם הענישה ההולם כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 30 חודשים ועד 4 שנים, מאסר בפועל לתקופה שבין 7 חודשים, על דרך של עבודות שירות או מאסר ממשי ועד 12 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם ונסיבותיו האישיות, יינתן משקל בקביעת העונש, במסגרת המתחם האמור, לרבות העובדה כי הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ובנסיבות אלה, כבר פסק בית המשפט העליון: "במקרה דנא, אדרבה, אך הגיוני הוא כי גזר דין המבוסס על הודיה יקל במידה מה עם הנאשם (כפי שעשה בית המשפט לתעבורה בגזר הדין הראשון שניתן), ביחס לגזר דין באותו כתב אישום שניתן לאחר שמיעת הוכחות, שאינו זוכה ל"הנחת הודיה" כמקובל" - ראה רע"פ 5094/12 חטיב נגד מדינת ישראל.

בעניינו, בחר הנאשם שלא ליטול אחריות על האירוע נשוא כתב האישום ואף שזו זכותו, הרי שאי נטילת האחריות מלמדת על כך שהנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, על אף הישנותם ואינו בשל לערוך שינוי בחייו, במטרה שלא לשלב שוב בין צריכת אלכוהול ונהיגה.

בנסיבות אלה, מצווה בית המשפט ליתן עונש אשר ירתיע את הנאשם מביצוע עבירה דומה בעתיד, כאמור בסעיף 140 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הנאשם נוהג משנת 2008 ולחובתו 23 הרשעות קודמות, לרבות, עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים משנת 2016, בגינה הורשע בשנת 2017, עבירה של נהיגה בזמן פסילה משנת 2011, בגינה הורשע בשנת 2012 וכן עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה ברכב לא תקין, נהיגה ברכב שנאסר לשימוש, אי ציות לתמרורים שונים ועוד. דהיינו, עבר תעבורתי שאינו תקין.

שמעתי את דברי בא כוחו של הנאשם והנאשם עצמו, בנוגע לנסיבותיו האישיות, אך לא מצאתי כי מדובר בנסיבות חריגות, שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי, המחייב ענישה מחמירה ומרתיעה.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-8 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

בחופף לתקופת מאסר זו, אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה מתיק 12325-12-16, בית המשפט לתעבורה בתל אביב, גזר דין מיום 27.11.17, למשך 7 חודשים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 5.7.22, עד השעה 08:00.

2. פסילה בפועל למשך 30 חודשים, ללא ניכוי פסילה מנהלית, אם הייתה.

במצטבר לפסילה זו, אני מורה על הפעלת עונש הפסילה המותנית מתיק 12325-12-16 בית המשפט לתעבורה בתל אביב, גזר דין מיום 27.11.17, למשך 6 חודשים.

סך הכול ירצה הנאשם 36 חודשי פסילה בפועל.

רישיון הנהיגה יופקד לא יאוחר מיום 23.5.22, שעה 10:00.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לא יאוחר מהמועד שנקבע לעיל. היה ולא יפקיד רישיונו - ייחשב הנאשם כמי שנוהג בזמן פסילה ולא יחל מנין הפסילה.

3. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המאסר יחול על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשלוש שנים.

4. קנס בסך 3000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מ- 16.6.2022 וזאת על פי אחת האפשרויות להלן
ובחלוף 72 שעות לפחות ממועד גזר הדין:

באמצעות כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il

או במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 0732055000 או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

הנאשם מוזהר כי אי תשלום במועד ולו של אחד השוברים, יוביל לתוספת ריבית פיגורים וככלל, בית המשפט לא ייעתר לבקשות לביטול ריבית הפיגורים, למעט במקרים חריגים.

5. שישה חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

הודע לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"ב, 16 מאי 2022, במעמד הנוכחים.